

vi staa, er, at man gennem den Produktionsmaade, der føres i det nævnte Samfund, med den ringe Betaling af Arbejdet, der her finder Sted, svækker Arbejderne og derigennem den store Befolknings Købeevne. Den har ikke Naad til at kunne forbruge, hvad der produceres, og derfor gaar Produktionen i Staa. Saa komme disse Krampetæfninger for at finde Afslætningssteder dels indenfor Landets egne Grænser dels ogsaa i Udlandet. Men hvad er det, der sker, naar man gaar den Vej, der her er Tale om og paalægger Told? Forøger man saa Købeevnen nogetsteds? Nej, det er ikke det, der sker. Man formindsker tværtimod Købeevnen. Ved at forbyde Produkterne bevirker man, at Befolkningen kun kan løbe saa meget des mindre for de smaa Penge, den kan fortjene. Skulle vi derfor komme bort fra den nævnte Misere og ind i andre Forhold, maa vi gaa i Retning af at forøge Købeevnen og staae en anden Fordeling af Arbejdsudbyttet. Det er den Vej, man skal gaa, og det er den Vej, som det Parti, jeg tilhører, kæmper for at faa Udviklingen ført ind paa, saaledes at man kan faa en anden Fordeling af Udbyttet end den, der for Tiden finder Sted.

Det var ogsaa med Hensyn dertil, at jeg gjorde de Henvendinger, jeg gjorde i Gaar, til Gasværkerne her i Kjøbenhavn og til Prioritetsgælden paa Landet, idet jeg fremdrog dem som Eksempler paa, hvorledes Arbejderne blive beskattede i det daglige Liv udover, hvad der staaer i Toldloven og de andre Skattelove. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds erklærede, at han ikke kunde forstaa, hvad der var Meningen dermed. Meningen dermed var at paavise, at Arbejderne bleve beskattede i meget høj Grad udenfor de almindelige Skattelove gennem den private Produktionsmaade, og at paavise, at en vis Klasse derigennem fik en meget stor Andel i Udbyttet af Arbejdernes Virksomhed ved Hjælp af de indirekte Skatter, og at der i uforholdsmæssig Grad paaførtes Arbejderne en altfor stor Del i Landets Udgifter ved Samfundets Ledelse og Samfundets almindelige Anliggende. Det ærede Medlem spurgte blandt andet, hvad jeg mente med Hensyn til Landarbejdernes Forhold til Prioritetsgælden; om det var Meningen, at Landarbejderne skulde betale disse 500 Kr. aarlig, som jeg tillod mig at omtale. Jeg tror, at jeg gjorde den Bemærkning, at disse Penge, denne Rente netop blev betalt af Landarbejderne for Djeblisset. Det er jo Landarbejderne, som staae den Værdi tilbeje, hvormed Prioritetsgælden forrentes og afbetales. Jeg kan ikke tænke mig, at disse Værdier kunne

komme til Beje paa nogen anden Maade. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem er Indehaver af Oplysninger om, at der paa anden Maade end gennem Arbejdet kan staaes Værdier til Beje, hvormed Kapitalen forrentes. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er i Stand til at kunne paavise nogen anden Kilde til Tilbebringelsen af disse Værdier, men saa finder jeg det i høj Grad mærkværdigt, at han spurgte, om det er Meningen, at Landarbejderne skulde betale denne Gæld, naar det faktisk er, at det er ud af Arbejdet, at disse Værdier komme til Beje, og at de allerede blive betalte af Arbejderne.

Det ærede Medlem omtalte endvidere en Formueskat og mente, at det var noget, man ikke kunde faa. Han nævnte, at dette Spørgsmaal tidligere havde været fremme, og at det ikke var lykkes at gennemføre en saadan Stat. Jeg fik ikke nogen Opfattelse af, hvorvidt det ærede Medlem var tilfreds eller utilfreds med, at Forsøgene vare strandede; men ifølge det ærede Medlems hele Stilling tror jeg næppe, at han er utilfreds med, at disse Forsøg tidligere ere strandede. Jeg mener ikke desto mindre, at gennem en Formue- og Indkomstskat har man Midlerne til at kunne ramme den virkelige Statteevne. Derigennem vil man virkelig kunne faa de Følt til at betale, som have Naad til at betale, og i Forhold til, i hvor høj Grad de have Naad dertil, og jeg tror, at man vinder en hel Del mere ved at have en saadan Stat. Saaledes som de indirekte Skatter ere nu, have Følt i høj Grad vanskelig ved at opgøre, hvor meget de betale til Statshusholdningen, men det vil man ikke have, naar man betaler Skatten direkte, saa vil man temmelig let kunne komme paa det rene med, hvor meget hver især betaler til Statshusholdningen, og saa følger deraf ogsaa, at man vil være en hel Del mere paapasselig med, hvorledes Statens Midler blive anvendte, end Befolkningen er nu. Hvis vi havde haft et saadant Skattesystem, tror jeg næppe, vi vilde have været saa langt inde paa det provisoriske Regimenter, som vi ere for Djeblisset; jeg tror, at Befolkningen ganske anderledes vilde have Opmærksomheden henvendte derpaa end nu. — Den ærede Finansminister bemærkede, at det var vanskeligt at finde Statteevnen under den Form. Man har jo allerede en saadan Beskatningsmaade, i alt Fald en Stat paa Indtægt. Den kommunale Stat i Kjøbenhavn er jo en saadan Stat paa Indtægt, og jeg tror ikke, at det volder overordentlige Vanskeligheder at faa den paalignet, og det vilde det næppe heller gøre, hvis det var Staten, der skulde paaligne den. I alt Fald har man tidligere haft en Stat paa Formue